

Březová kůra

měsíčník skautského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 160 / 15. ročník

Vítěz Javorové nazky

Fotka z výpravy do Ústí nad Orlicí 6.3.2204. Sněhem se brodí Sběratel, Dráček, Brouček, Šmodrch, Tarzan, Béd'a, Netopýr, Mona, Plamen a Krvák.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci březnu roku 2004.

Úvodem

Je tu již sedmé číslo letošního ročníku Březové kůry. Musím s radostí konstatovat, že tentokrát je příspěvků skutečně mnoho a spíše jsem musel přemýšlet, co nechat na příště. Protože jsem ale podobnou věc řešil také minulý měsíc, tak tentokrát je Kůra trochu silnější. Co vás v ní čeká?

Minulá Kůra byla trochu tenčí, zato v tomto čísle si vše bohatě vynahradíme – spousta akcí, netradiční stránky od Ječmena, Bédi, popisy akcí atd. Tato Kůra má tedy 40 stran, což je především zásluhou vás všech, kteří jste přispěli. Co do počtu stran se jedná asi o rekord, tolik stránek měla zatím pouze kůra jubilejní č. 150. Ale od příště se zase vrátíme zpátky na zem.

Vítězem bodování za březzen se stal konečně Ječmen, který získává opět barevný výtisk (tj. originál, ze kterého se kopírují všechna ostatní čísla. Takže Ječmenovi gratuluji a přeju mu, aby se mu takto vedlo i nadále. Ječmen si holt umí vybrat ten správný okamžik – toto číslo je z letošního ročníku zatím nejsilnější.

Svoje řešení detektivky z minulého čísla mi sdělili Plamen a Ječmen – detektiv poznal že nešlo o sebevraždu, protože se v místnosti nesvítilo.

Vítězem soutěže fotek se stal samotný Běďa, který správně poznal, že Běďa je v lednovém čísle vyfocen celkem 16 (slovy šestnáctkrát)!!! Takže Běďa nejen vyhrál soutěž vyhlášenou Stopařem, ale také věcnou cenu, za první místo. Takže Běďa má v redakci schované lízátko (mňam). Viz obrázek.

Do tohoto čísla přispěli: MIČKINIKWA, Stopař, Křeček, Ječmen, Mlčím, Netopýr, Plamen, Cestovatel, WABLAUTANAGA, Rakša, Tarzan a Běďa. Tarzan se aktivně podílel na přípravě tohoto čísla, za což mu patří můj dík.

MIČKINIKWA již tradičně připravil detektivku a dále příspěvky k oddílovým legendám.

Stopař má fotosoutěž, Slovo degandawidy, body a popisy akcí v Jeseníku a Zahajovačky s brigádou na klubovně.

Křeček zůstal u populární Stránky zábavy. Tentokrát se více rozepsal Ječmen – jeho příspěvky ani nešlo všechny zveřejnit, takže něco bude příště. Doporučuji zejména Zdravovědu.

Dozvíte se něco o Mlčímovi a také o tom, jak proběhla akce mladších v Leštině, kterou popsal WABLAUTANAGA.

Běďa dodal velice zajímavé příspěvky o iglú. Zajímavý příspěvek pro drsné muže připravil Tarzan – zvažuji vstup do jeho společenstva.

Netopýr s Plamenem nás seznámí s rodem Vlků a taky s potřebou úklidu na klubovně. Cestovatel má opět legendu k etapové hře.

Já bych chtěl za sebe upozornit, že v tomto čísle je pár bližších informací k bližící se akci pro starší, kterou naleznete pod názvem Akce Selkirk. Doufám že proběhne bez potíží.

Myslím, že když se podíváte na úplně zadní stranu, kde je seznam příspěvků, tak uvidíte, kolik se toho tentokrát sešlo. Kůra je nacpaná k prasknutí – a to zde není vše.

V posledních měsících jsme svědky lítého boje o každý bod. Duo Ječmen – Běďa si nic nedaruje a jednou je vítězem Běďa, pak zase Ječmen. Vy ostatní to ale nevzdávejte, protože do prázdnin je čas a ještě můžete promluvit do konečného pořadí.

Vedení napjaté sleduje tyto boje. Občas si sice děláme z Ječmínka legraci,

VTIP: Na družinovce se zraní Plamen. Teče mu krev, skoro nedýchá. Všichni začnou křičet, Tarzan se houpe na lustru, Netopýr omdlévá, Dráček skáče z okna, Brouček leze po stěně, jen Ječmen zachová klid. Přistoupí k Plamenovi a zeptá se: „Kolik mi dáš bodů, když tě ošetřím?“

ale ve skutečnosti jsme rádi, že kluci jako Ječmen, Běďa a další v oddíle jsou a činnost je baví. Takže do toho!!!

Důležité údaje:

Příští redakční rada se koná:	V neděli 17. dubna v 18.00 na Čilikotu
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 2. května
Příští číslo vyjde:	V pátek 7. května 2004

Příspěvky odevzdávejte prosím v elektronické podobě ve formátu A5. Ve Wordu najdete formát A5 v menu SOUBOR → VZHLED STRÁNKY → FORMÁT PAPÍRU. Pokud v nabídce VELIKOST PAPÍRU neobjevíte formát A5, musíte rozměry stránky zadat ručně – výška stránky 21 cm, šířka 14,8 cm. Okraje 1 cm, dole 2 cm. Díky všem, kteří se dle toho zařídí.

Doufám, že předchozích pár řádků mi příští měsíc ušetří několik hodin práce. Zároveň chci požádat všechny, kteří chtějí do časopisu přispívat, aby dodržovali stanovené termíny.

Rendy

Co se děje v oddíle?

- Oddílová rada se usnesla, že tábor bude nejspíš na tradičním místě u Štitů.
- Zdravotní kurz úspěšně absolvoval jen Tarzan. Ostatní kluci budou mít možnost opravy na konci dubna.
- V Šavanech byl ze Zábřežských nováčků znovu obnoven rod Medvědů.
- Mlčím začal s vlčaty přípravu na Závod světlušek a vlčat. Držme jim palce, ať se podaří navázat na úspěch skautů v loňském Svojsíkově závodě.
- Vyšel plán akcí až do konce roku. Doufám, že už jej všichni mají a že se už se těšíte na všechny zážitky a dobrodružství, které na nás čekají.
- Někteří pořád kašlou na omluvy. Na zahajovačku se předem neomluvili: Provaz se Škvarkem, Sběratel, Brouček.

Degandawida Stopař

Slovo Degandawidy

Minule jsem se dosti rozepsal, tak to teď zkusím zkrátit. V několika předcházejících číslech BK jsem si taky postěžoval, že někteří kluci neplní svoje úkoly. Ne, že by došlo k nějakým výrazným změnám k lepšímu, ale aby tedy všechno nebylo tolik pesimistické, podívám se na věci z trošku jiné stránky.

Jsou mezi námi totiž i kluci, kteří věci berou vážně a zodpovědně. A pokud máte po svém boku kamaráda, na kterého se dá spolehnout a o kterého se můžete s jistotou opřít ve chvílích, kdy vám je třeba úzko, nedá se takový člověk vyvážit ani zlatem. Platí to nejen v oddílové práci, ale úplně všude v lidském životě.

Když jsme se třeba s Wablautanagou domlouvali na výrobě nápisu na plot, nebylo třeba nějaké další popohánění. Řeklo se prostě příští týden v pátek ve čtyři na klubovně a šmytec. Byl jsem si jistý, že tam Wablautanaga bude se vším, co slíbil a taky to tak bylo. Všichni ve vedení víme, že když Wablautanaga dostane například přípravu nějaké akce, je to tutovka, že ta akce bude včas, kvalitně a se vším všudy připravená (to se sice nedá říci o všech, ale tento článek má být přeci pozitivní). Mám pak o jednu starost lehčí hlavu. To stejné platí o Rendym. Březová Kůra je vždy včas, registrace, kterou měl na starost, je taky hotová, prostě je vidět kus práce.

Je tu ale spousta dalších kluků. Když vyřáším na nějakou oddílovou akci, vím už předem téměř jistě, že tam určitě přijdou (pokud se neomluvili) kluci jako Dráček, Ječmínek, Brouček, Běďa a další. Je to fakt super pocit, když nemusíte pořád někoho obvolávat a přitom máte jistotu, že prostě přijde. Zatímco některým se oddílová rada musí pětkrát připomenout, Mauglí, pokud je nemocný, se vždy dopředu omluví aniž by do něj někdo „kopal“ (přeju brzké uzdravení). Je perfektní, že se Honza Kašík přišel omluvit, když nemohl na bazén (a taky že zvládl bez reptání pochod na výpravě v Ústí).

Hvězdou uplynulých týdnů je jistě Běďa, který obhájil v březnu vítězství v Javorové nažce a dostal druhou barevnou Kůru. Přesto jsem si nechal na konec jako úplně nej nej někoho jiného, možná trošku nenápadnějšího. Je to Šmodrch. Mimo jiné sám aktivně zavolal, kdy bude florbal, zatímco všichni ostatní vždy jen čekáme, až nám někdo dá vědět. Je asi trošku moje ostuda, že se někdy nepovede splnit plán akcí, pokusím se to zlepšit. Ale, když jsme byli na bazéně a myslím, že Xi-Xao si dobíral Mlčíma, že má dlouhé vlasy, Šmodrch se zcela vážně naštvál, že někdo někoho uráží kvůli vlasům a bez rozpaků se Mlčíma proti Xi-Xaovi zastal. Byl jsem tím naprosto překvapený a ani jsem ho v tu chvíli nepochválil, což byla chyba, proto to vyzdvihuju tady. Možná si řeknete, že to je prkotina, o které není třeba psát.

Jenomže z mého pohledu je toto praktický příklad naprosto nejvyššího cíle našeho oddílu (a skautingu vůbec). Dokonce je to mnohem vyšší cíl, než abychom příště obhájili bronz na Svojsikově závodě. Protože až se budeme všichni k sobě chovat tak, jako Šmodrch na bazéně, bude poslání našeho oddílu završeno. Cílem skautingu je jak známo jediné všestranná výchova mladých lidí. V mnoha směrech je Šmodrch dál než my kolem a on ve svých deseti letech (mimořádně vše nejlepší k jubileu) už může učit příkladem kluky kolem tak, jako na bazéně. Doufám, že mu tato pochvala nestoupne do hlavy J.

Shrnuto a podtrženo: Važme si lidí, na které se opravdu dá spolehnout a taky lidí, kteří se nerozpakují zastat se kamaráda a oplácejme jim jejich přímou stejnou mincí. Takových lidí je totiž na světě málo a je super, že právě v Šavanech se jich dost najde.

Degandawida Stopař

BODOVÉ MENU V DUBNU:

Tento měsíc to bude kratší. Jednak proto, že je tato Kůra nacpána k prasknutí a není tak prostor na dlouhé články a také proto, že půjde především o jednoduché úkoly, kdy nemusíte luštit šifry, ale spíš udělat něco pro sebe nebo oddíl.

1. Účast na brigádách

V dubnu nás čekají hned dvě brigády na klubovně (3. 4. a 8. 4.). Ačkoliv obě proběhnou dřív, než se vám tyto řádky dostanou do ruky, je to jedna z položek bodového menu. Tedy vlastně takové překvapení. Za každou účast je prémie 15 bodů.

2. Bodování deníků

17. 4. před sněhem proběhne kontrola deníků. Podle toho, jak bude váš deník vypadat, obdržíte maximálně 20 bodů. Prosím především rádce, aby na tento úkol upozornili na schůzkách a vyzkoušeli si například takové malé obodování nanečisto přímo ve svém rodě.

3. Něco o hvězdičkách

Velmi snadná otázka, na kterou můžete zjistit odpověď zase na nějaké rodovce všichni společně. V současné době, těsně po západu Slunce, je možno vidět na noční obloze hned pět planet naráz. Kdo zjistí, které to jsou, dostane 10 bodů.

4. Velká Fotosoutěž

Kdo rozpozná správně člověka na obrázku v této BK, má 10 bodů jistých.

Body v březnu:

K minulému bodovému menu se dá říci asi toto. Zašifrováno bylo slovo autodráha. Šifra byla samozřejmě primitivní, morseovka s přehozenými čárkami a tečkami. Na obrázcích byli Kateřina Neumannová, Pavel Nedvěd a Tomáš Dvořák, Běda byl na neuvěřitelných 16 fotkách a bohyně na Olympu seděla zleva v pořadí Polopravda, Lež, Pravda. A se dřevem se to má takto: Na luky je nejlepší tis, pažby loveckých zbraní se dělají z ořechu a nejvyšší výhřevnost z uvedených možností měla břiza. Bodové menu využili Ječmínek, Běda, Netopýr, Šmodrch a na poslední chvíli také Mauglí a Plamínek. Za článek v Kůře dostali body Mauglí a Ječmen, který navíc zase dostal body za pomerančovou kůru.

Boj na čele Javorové nažky se dramatizuje a do čela se zase dostal Ječmínek, obdržel barevnou Kůru a je o kousíček blíž k celkovému vítězství. Ale ještě pár měsíců zbývá a šanci mají i další. Tak bojujte.

Degandawida Stopař

Výprava na rozhlednu Hvězda

6.3.2004

Tuto výpravu a celé její zajištění a program měli na starost rod Viků. Osobně si myslím, že se nám to vydařilo a vše proběhlo podle plánu. Sraz byl na nádraží v 8 hodin. Měl jsem docela strach, že nám ujede vlak, protože nás zdržel Sběratel. Přišel pozdě a my mu museli dodatečně kupovat jízdenku. Ufff!!! Zvládli jsme to – naštěstí. Vlakem jsme dorazili do Ústí nad Orlicí, odkud jsme se pod neúspěšným vedením Ječmínka vydali vzhůru na rozhlednu.

Cestou byly i malé komplikace s některými členy, kteří se neumí pořádně obléknout. Kupodivu byla docela zima. Cestou jsme šli vedle Křížové cesty, která lemovala náš výstup. „Konečně jsme tady“, to byla první slova, která zazněla, když jsme dorazili na místo. Byla tady chata a opodál stála vysoká rozhledna. Zakoupili jsme lístky, vystoupili až nahoru a kochali se spící přírodou, pokrytou nemalou vrstvou sněhu.

Po odpočinku a posílnění jsme vyrazili na místo, kde se měl vařit oběd. Brodili jsme se po kotníky sněhem a kolem nás jezdili běžkaři. Cesta byla dlouhá, ale hlavní bylo, že svítilo sluníčko. Myslím, že i to

Fotka přímo z vrcholu rozhledny. Zleva: Dráček, Tomáš, Grizzly, Brouček, Netopýr, Ječmen, Sběratel, Plamen, Tarzan, Krvák, Běďa, Šmodrch, Mona

Grizzly, Běďa, Sběratel, Tomáš a Šmodrch při konzumaci oběda

maličkosti). Dále jsme hráli Hu – tu – tu a eskymáckou honičku. Doufám, že se všichni pořádně vyblbli a užili si tuto výpravu. Nakonec jsme vše uklidili, zamaskovali ohniště a bylo vyhlášeno bodování. Sejit do Dlouhé Třebové už nebyl problém a vlakem jsme se vrátili zpět do Zábřeha. Soudím, že se výprava povedla.

příspělo ke kvalitě akce. Asi za 1,5 hodiny jsme konečně vyšli z lesa na louku, zde jsme vybrali plácek a hned začali chystat oběd, poněvadž všem už asi kručelo v břichách.

Za chvíli už hořel oheň a byly vidět první nepovedené bramboráky u rodu Viků, vznikající guláš u rodu Sov a těstoviny u rodu Káňat. Konstatuji, že nejlepší to měli Vici (nejpovedenější poslední bramboráček). Sovy měli nedodělaný a slaný guláš a Káňata, Káňata měli dokonce solné doly s těstovinami a kabanosem. Případné reklamace na mé konstatování nepřijímám.

Po obědě zbyl čas na etapovku pod vedením Tarzana. Kromě začátku, který promarnil spoustu času to Tarzanovi celkem vyšlo a etapovka se povedla (až na některé

Plamínek

Víkend v Jeseníku, 19. – 21. 3. 2004

V Jeseníckém parku jsme našli šikovnou kládu na táborové topení, ale neunesli jsme ji.

Nebyl jsem na celé této akci, ale přesto byla tak pestrá a nabitá, že bych o ní mohl klidně napsat čtyři stránky. Zatímco ještě před dvěma týdny jsme mrzli na výpravě u Ústí nad Orlicí v čepicích a rukavicích, na tuto výpravu už jsme vyrazili v kraťasech a tričku. Zkrátka jaro bylo tady. V pátek v pět jsme se všichni Vlci, Želvy, Stopař a Mičkinikwa sešli na nádraží, Mauglí onemocněl, takže nemohl. V přečpaném spěšňáku jsme dorazili už za tmy do Jeseníka. Cestu jsem prostál na chodbičce u libě vonícího záchodku, ale přežil

jsem. V Jeseníku na náměstí nás čekali místní skauti, kteří nás odvedli k blízké klubovně. Ta se stala na příští dva dny našim bydlištěm. Večer se luštily šifry a dlouho do noci jsme si povídali o věcech v oddíle, radostech a strastech, co nás čeká a nemine.

V sobotu ráno už nebylo vůbec tak jarně, jako v pátek. Zatáhlo se, ochladilo (horské prostředí taky dělá svoje) a dokonce poprchávalo. Přesto venku proběhla rozsvička v dobré náladě, fotbalček si s námi zahrálo i štěně, které se k nám prodralo od sousedů dírou v plotě. Kolem deváté se pro nás zastavili kluci z místního 9. oddílu a odvedli nás někam na druhý konec Jeseníka, kde byla domluvená tělocvična. Vypadali na talentované fotbalisty, takže prosazovali turnaj ve fotbale, zatímco my jsme se cítili spíš na florbal. Došlo tedy hlavně na fotbal, v němž ale naše okopávací taktika slavila úspěch a obě družstva, která jsme postavili, porazila místní borce. V závěru došlo i na florbal, kde jsme ale utvořili mixované týmy, takže se ani nedá říct, kdo byl lepší, ale klukům z Devítky to docela šlo.

Opoledne bylo více návrhů na program, ale protože „jesenícké autobusy“ nám udělaly čáru přes rozpočet, sešlo z plánovaného výletu na Rejvíz. Vyrazili jsme tedy vzhůru k rozhledně na Zlatém Chlumu. Cestou jsme se zabývali větvičkami stromů, poznávání podle pupenů, pak jsme zkoumali pár rostlinek, zkrátka jsme se taky něco dozvěděli. I když jsme včera jeli v tričku, cestou na kopec jsme se brodili i třiceti centimetry mokrého sněhu. Ječmen se svými nízkými teniskami se už za chvíli ani moc netěšil na plánovaný bazén, poněvadž ho měl v botách a ke všemu zadarmo. Pár stovek metrů převýšení jsme ale zvládli. Na vrcholu jsme definitivně pochopili, že s tím příchodem jara to vůbec ještě není tak žhavé. Tarzan stavěl sněhuláka a na vršku rozhledny (z předminulého století) měli lehčí jedinci co dělat, aby neuletěli. (Nám, co jsme byli před 14 dny na Andrlově Chlumu u Ústí, to cosi

V dobré náladě na Čertových kamenech...

připomínalo). Dole v útulné hospůdce jsme si všichni dali čaj a pak jsme vyrazili dolů k České Vsi. Cestovatel zdržoval, takže jsme se roztrhali na dvě menší skupinky. Adrenalinové, velmi prudkém klesání na zasněženém svahu si ale vychutnal každý a dokonce si nikdo „nesedl na zadek“ (Ječmínek si tuto radostnou událost nechal až na později, kdy pro jistotu flákl přímo do bahna. Sníh mu asi připadal zbytečně moc čistý). Po pár kilometrech nás čekala další zajímavost – Čertovy kameny, odkud byl opět skvělý výhled do okolí. Krajina byla zajímavá, hrozněv podmráčená. Déšť nebo sněžení nás ale téměř nepotkalo.

V České Vsi jsme hodinku strávili v místním vyhlášeném (ani ne tak kvalitou, jako spíš stářím) Aquacentru. Některým se dokonce podařilo splnit pár OP (skákání do vody, sbírání mincí ze dna). Čekání na autobus jsme strávili v příjemné restauraci pitím čaje nebo hraním šachu. Kolem 18.30 jsme byli zpátky v jesenické klubovně a kdo by si snad myslil, že jsme byli unavení a už jsme jen odpočívali, hluboce by se mýlil. Na sedmou večer nám vedoucí jesenické Devítky Jirka domluvil přednášku v místní hvězdárně. Sám nás tam dovedl a celou přednášku s námi také absolvoval. Tuto návštěvu jsem si původně představoval úplně jinak a zasloužila by si samostatný článek. No, zkusím to nějak zkrátit. V miniaturní místnosti nás přivítal milý astronom, jehož zásluhou je celá jesenická hvězdárna na světě a který jí dobrovolně věnuje čas a péči už mnoho let. Báť jsem se vědecké přednášky, u které po hodině všichni usnou. Kluci ale neprojevovali žádný ostych a jeden přes druhého se vyptávali. Jediný Ječmínek se chudák spořádaně

hlásil, ale moc se na něj nedostalo, protože Tarzan, Něťa nebo Plamínek se prostě dychtivě vyptávali a „nebrali ohledy“. Ze začátku šlo o předpokladatelné dotazy, takže jsme se bavili o planetách, letech do vesmíru, životě na Marsu, obíhání Země a Měsíce atd. Pak se do toho ale vložil Cesták a já s Jirkou jsme nestačili valit oči. Jirka se mě dokonce ptal, jestli máme družinu astrofyziků, poněvadž běžně docházelo na pojmy jako zakřivenost vesmíru, hmotnost černých děr nebo (to se podržte) singularita časoprostoru.

Fujavice, Drak a Něťa na rozhledně na Zlatém Chlumu

Einstein by z nás měl radost. Časem jsme se zabrali i do témat jako matematika, fyzika, geologie, meteorologie, prostě diskuse byla živá a plodná. Mimochodem nám byly ukázány i zkameněliny pravěkých rostlin a zvířat, taky jsme viděli sbírku fotek tornád nebo video zachycující úplné zatmění Slunce v roce 1999 a spoustu obrázků vesmírných těles, polárních září atd. Na závěr jsme si ještě prohlédli dalekohled pod horní kopulí, ale protože počasí nepřálo tak jako včera, tak na pozorování nedošlo.

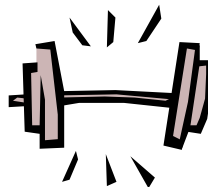
Přesto naše návštěva hvězdárny trvala víc jak tři a půl hodiny a můj dojem je, že to byl snad vrchol celé této trojdenky. Mičkinikwa, který nás čekal na klubovně se o nás už začínal bát. V neděli ráno jsem odjel dřív než ostatní, takže nevím, co se v posledních hodinách akce událo, přesto bych ji označil za jednu z nejpodařenějších v tomto roce.

Degandawida Stopař

HEJBNI KOSTROU

Sportovní akce v Leštině byla slušně obsazena. Celkem soutěžilo dvanáct soutěžících, ale leštiňáků bylo víc. Soutěžilo se o barevné očíslované kartičky v desetiboji. Každý se snažil získat postupku tří čísel. Mimo to bylo pár her pro oddech. Soutěžilo se ve strhávání ocásků, tah lanem, přeskok přes roztočené lano. Všichni se snažili splnit nějaký ten rekord na novou desku kmenových rekordů.

První rekord se podařilo udělat v elektrice, proud na znamení přešel na konec za necelé tři vteřiny. Kluci měli možnost zdokonalit se v morseovce a ve vázání šesti základních uzlů. Morseovka byla velice zajímavá, volil jsem slova s nejjednoduššími písmeny, ale ukázalo se, že i staří mazáci, kteří jsou v kmeni nějaký ten pátek, mají problém vyluštit lehká slova, což mě zarazilo.

Uzlů se podařilo uvázat jen několik a tak se tato soutěž zrušila. Další dovednosti kde se kluci mohli vytáhnout: strkání tenisáku nosem, válení sudů na čas, běh s polenem mezi koleny, běh s tužkou na prstech, házení tenisáku na koš, sběr míčků na signál atd.

Pár rekordů, které se podařilo vytvořit:

Elektrika		
Počet osob	věkový průměr	čas
12	10,25	2,94 sekund

Válení sudů přes celou tělocvičnu:

Krvák – 15 let – 21,86 s

Jarda – 9 let – 25,45 s

Běh s polenem mezi koleny na deset metrů:

Jarda – 10,45 s

Tato akce byla bodována a v bodování zvítězil Jarďa s Markem, kteří získali shodně dvacet bodů, na druhém místě se umístili : Grizzly, Xi-Xao, Adam, Vlk, Kamil, Krvák.

Bohužel i tato akce byla poznamenána značnou nekázní některých jednotlivců, ale je to pochopitelné, protože jsou v kmeni krátce a tak musíme mít notnou dávku trpělivosti, i když mnohdy se hledají poslední zbytky.

I přes drobná zaváhání se akce povedla nad očekávání. Poznal jsem mladou generaci našeho kmene, která se vydala na svou cestu. Byl jsem rád, že se po nějaké chvíli prolomila hranice mezi Zábřehem a Leštinou a když se kluci měli rozdělit do družstev, bylo jedno kdo odkud je a to je dobře.

Chtěl bych touto cestou poděkovat za pomoc Rendymu, který vzal z domu auto a pomohl odvést hochy na místo určení a aktivně se podílel na vedení akce.

WABLAUTANAGA

Zahajovačka v Leštině, 2. 4. 2004

Po měsíci nás zase čekala akce společná pro celý oddíl. Tentokrát jsme vyrazili do Leštiny, kde sídlí náš rod Sov. Po čtvrté hodině jsme se tak nějak všichni sešli na hřišti a začaly hry a soutěže. Všech dvacet (bodovaných) kluků se rozdělilo do pěti družstev, kde kapitán byl někdo z Viků nebo Mauglí. Tyhle týmy si zvolily originální názvy, konkrétně Čtyřlístek, Kavlíci, XBGGM, Ti co to prohrajou (to moc originální není) a S.W.A.T.

Takže zhruba první hodinku se konaly soutěže, jež měl na starost Stopař. Pak se

ujal slova Mlčim a po něm měl Mičkinikwa hru „na vira“. Následoval Tarzan se svojí indiánskou honičkou. Po této běhavé hře přišel klidnější program a to byl Stopařův krátký testík jak kdo čte Březovou kůru.

Pak následovalo skákání přes velké švihadlo. Největší počet skokanů, kterým se podařilo skákat naráz byl pět. Takže takto nějak uplynuly dvě hodinky vyhrazené dnešní zahajovačce a následoval poslední bod programu a tím bylo vyhlášení výsledků Javorové nažky za měsíc března a taky se konala po delší době loterie. Akce skončila kolem 18.45 a autobusem, pěšky nebo na kole jsme vyrazili k domovu. Faktem je, že s 25 lidmi to byla nejpočetnější akce za mnoho posledních měsíců.

Brigáda na klubovně, 3. 4. 2004

Tato brigáda byla svolána především kvůli tomu, abychom „pohnuli“ s naším novým plotem, protože se na něm už několik měsíců nedělalo a práce na něm bylo ještě dost. Sraz byl v osm ráno a hned se začalo zvesela pracovat. Jedna parta začala odšroubovávat horní desky, další je hned natírala. Ten, co měl právě vrtačku, fungoval jako pohotovostní služba a hned zespodu připevňoval uvolněné desky. Občas se také stalo, že deska upadla až na cestu, ale žádnou autonehodu jsme našťastí nezpůsobili. Jiná dvojice pak zarovnávala horní strany desek plotu. Obvyčejnou pilou se ale ukázala tato práce příliš pomalá a nebyla by šance vše stihnout. Proto Wablautanaga po pár telefonátech sehnal elektrickou pilu a pak už šlo všechno jako na drátkách. Menší skupinka také pracovala na úklidu klubovny a Křeček maloval písmenka budoucího nápisu na plot.

Zhruba kolem jedenácté ale zapůjčená elektrická pila vypověděla službu a do konce akce se jí nepodařilo rozběhnout. Takže se nám podařilo během tohoto sobotního dopoledne odšroubovat všechny horní desky, připevnit všechny uvolněné desky, asi do poloviny zarovnat horní stranu plotu a odspodu opět přišroubovat několik natřených horních desek. Taky se podařilo pohnout s úklidem klubovny a natřít namodro písmenka naší webové adresy a skautskou lilií. Kolem půl dvanácté jsme se rozešli a byli tu: Dráček, Brouček, Mičkinikwa, Lišák, Běda, Křeček, Wablautanaga, Plamínek, Stopař, Cestovatel, Mauglí, Mlčim.

Degandawida Stopař

Páteční aktivita sirky 13.2. 2004

Sešli jsme se zde já (Tarzan), Stopař, Ječmen, Netopýr, Běďa, Plamen, Cestovatel a Šmodrch.

Chvilí jsme venku stavěli věže ze sněhu, což nás moc nebavilo, tak jsme začali plnit plán = stavby ze sirek. Nejprve jsme stavěli do výšky. Tohle vyhrál Stopař, který měl věž o 2 cm vyšší věž než já. Pak jsme budovali mosty. Protože nás to velice bavilo, prodlužovali jsme stále časový limit, proti tomu však ostře vystupoval Netopýr. Ten se dostal do stádia budování, kdy most již nešel prodloužit z důvodu jeho konstrukce, která byla časově úměrná původnímu limitu. Nejdelší most nakonec vytvořili Plamen s Cestovatelem, kteří přemostili úctyhodných 17 cm. Pro zájemce jsme poté pokračovali do 8 hodin v mírně volnějším programu.

Páteční aktivita úklid 27.2. 2004

Sešli jsme se zde ve velmi malém počtu. Hned ze začátku jsme se rozdělili do pracovních skupin. Ječmen uklízel předsíňku ve vedlejší klubovně; já (Tarzan), Běďa a Šmodrch jsme uklízeli dolní místnost v hlavní klubovně; Mlčím srovnával vedlejší klubovnu a mezi námi se dále bezprizorně objevili Cestovatel Škvarek a Provaz. Po hodince uklízení jsme se všichni „pracující“ + Cestovatel sešli u hlavolamů. Nakonec jsme chvilí hráli Středověk.

Páteční aktivita 12.3.

Na tuto akci jsme přišli já (Tarzan), Ječmen, Plamen, Netopýr, Šmodrch a Šídlo. Nejprve jsme šli ven. Chvilí jsme se mlátili vypolstrovanými meči a koulemi a potom jsme šli do klubovny luštit šifry. Nejlepší byl Plamínek s 26-ti body, druhý skončil Ječmínek s 11-ti body, třetí místo obhájil Netopýr s 9-ti body a sice poslední, ale s úctyhodným počtem sedmi bodů skončil Šmodrch. Program dále pokračoval pouze pro zájemce. Hráli jsme Středověk.

Připravil: Tarzan

Káňata

- na našich družinovkách se snažíme, stejně jako všechny ostatní družiny plnit především Družinovou ligu a v poslední době se část našich členů připravuje na Závod světlušek a vlčat, čemuž se začíná lehce přizpůsobovat program. Jinak však stále hrajeme převážně hry. Na posledních ročnicích jsme také vyráběli vybavení na bitvu o Brníčko.

- chtěl bych poděkovat Ječmenovi za vydatnou pomoc s vedením družiny

- po domluvě z Mičkinikvou se Lišák přesunul zpět do družiny nováčků

Pár rekordů z naší činnosti:

Stoj na hlavě:

1. Provaz – 3min:35,52s
2. Škvarek – 1:01,51
3. Lišák – 49,9

Hod vlaštovkou proti větru:

1. Běďa – 12m
 2. Lišák – 8m
- antirekord – Škvarek – -170m

Družinové bodování:

Leden + únor:

1. Běďa – 187,5 b.
2. Škvarek – 147 b.
3. Provaz – 117,5 b.
4. Lišák – 101,5 b.
5. Tomáš – 82 b.
6. Šmodrch – 72 b.
7. Sběratel – 50b.

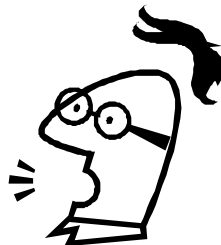

Provaz odmítl uposlechnout přímý rozkaz svého rádce a postavil se na hlavu. Vydržel však jen tři a půl minuty.

Březen:

1. Škvarek – 185,5 b.
2. Šmodrch – 155,5 b.
3. Provaz – 151,5 b.
4. Sběratel – 145 b.
5. Běďa – 11,5 b.
6. Lišák – 97,5 b.

Škvarek hodil svoji vlaštovku proti větru tak silně, až letěla téměř 200 metrů za jeho záda. Jak je vidět, byl z toho pořádně vedle.

Mauglí

Red Viků

Podle mého názoru se vše u Viků zlepšuje. Morálku se mi daří s troškou vůle udržet na uzdě a jsme na dobré cestě. Jen aby to takhle šlo dál. Na rodovkách jsme se vrhli na vše možné, ať už semafor, který stále procvičujeme, nebo historie, na které by měli hlavně zapracovat Brouček s Tarzanem.

To však není důvod pro ostatní, aby se nezdokonalovali. Překvapil mě Ječmen se svým semaforem (Vysílal ho na Svojsíkově závodě), že je jeden z nejhorších. Dále procvičujeme šifry, děláme různé zkoušky a v neposlední řadě hrajeme hromadu her venku i na klubovně. Někdo si může říct, jak to všechno zvládneme. Má odpověď je: To já sám nevím.

- Vzdělání má hořké kořínky, ale sladké ovoce.

Plamínek

Úklid klubovny

Ječmen provádí pravidelný úklid klubovny

členové začnou ignorovat a to nejen v uklízení. Takový nejlepší způsob úklidu je rozdělit práci mezi **všechny!!!** Proto se všichni zamyslete a před koncem družinovky vezměte do rukou smeták a místo balení pouklízejte klubovnu.

A ještě na konec doplním že zametat rok, 2 je pro kachličky nelibivé, proto by se měly alespoň jednou umýt teplou vodou. Ale pozor, v zimě se voda mění v led a zvětšuje se. To znamená zničené kachličky!!!!

Při vyslovení tohoto dvojsloví se většine lidí z oddílu vybaví nepříjemná práce. Někomu možná připadá i zbytečná.

Avšak kdyby se uklízení vynechalo nebo se neuklízelo kompletně. Tak by se po každém kroku zvedl ze země obláček prachu či jiné hmoty. Z toho by nebyl spokojen nikdo a hlavně nováčci a jejich rodiče.

A představte si návštěvu z jiného oddílu, který by chtěl na naší klubovně přespát. A zametat nepořádek pod kamna také není nejlepší řešení jak se ho zbavit. A když rádce družiny to pokaždé zadává mladším a sám neuklízí nikdy, tak musí počítat i s tím, že ho

Takto to vypadá v klubovně u kamen. Pokud se zde delší dobu neuklízí, je to poznat.

Netopýr

Rozhovor

Jistě, rozhovorů tu bylo mnoho, ale víte třeba Mičkinikwův nejoblíbenější film? Nebo píseň, jenž se líbí Stopařovi? Asi ne, že? A tak jsem si řekl, že napíši nějaký nový, neotřelý, unikátní, bezkonkurenční a smysluplný rozhovor se všemi členy současného vedení...

Doufám, že za svou vynikající práci budu náležitě odměněn (např. Nobelovou cenou, ne cihlou do okna, nebo vyloučením z oddílu). Jako první budu rozmlouvat s někým, koho z celého kmene znám nejlépe – se mnou (a také v tuto pozdní hodinu u nás doma nikdo kromě mně není). Omluvte případné pravopisné chyby, či inteligenci otázek...

PRVNÍ OTÁZKA – jak se jmenuješ ?

Jmenuji se Milan Špaček - Mičim

DRUHÁ OTÁZKA – kdy jsi začal chodit do našeho oddílu? (stačí uvést přibližné století)

Někdy okolo roku 1998

TŘETÍ OTÁZKA – kdo byl tvůj první rádce?

Můj první (a nejlepší) rádce byl Vyžira

ČTVRTÁ OTÁZKA – jak jsi přišel ke své přezdívce?

Mičim- můžete hádat J .

PÁTÁ OTÁZKA – tvá oblíbená hra?

Počítačová Ufo a normální Čambrla a Shinny

ŠESTÁ OTÁZKA – tvá oblíbená píseň?

Česká – Galánka (nebo tak nějak) a jinak Pour Elise od Beethovena

SEDMÁ OTÁZKA – tvůj oblíbený film?

Statečné srdce s Melem Gibsonem

OSMÁ OTÁZKA – tvá oblíbená kniha, popř. autor?

Bílí lidé od Arthura Machena

DEVÁTÁ OTÁZKA – znáš nějaký výrok, jenž ti dodává sílu jít dál?

Lodě v přístavu jsou v bezpečí – na to ale lodě nejsou. John A. Sheed

DESÁTÁ OTÁZKA – co ti v poslední době udělalo největší radost (nebo starost) mimo oddíl?

Zjistil jsem, že jsou okolo mě lidé, kteří mě mají rádi víc, než jsem si myslel.

Dost o našich soukromých životech. Jistě byste rádi slyšeli (vlastně četli) názor vedení na oddíl.

Čeho si ceníš na našem oddíle nejvíc?

Toho, že mne připravil na život více než cokoliv jiného.

Jistě máš i ty někdy chvíle, kdy si řekneš-proč já to vlastně dělám...co tě v této chvíli přiměje pokračovat v práci pro kmen?

Podívám se na sebe, zjistím, jak mi oddíl pomohl, že mne udělal lepším a chci, aby tak pomohl i vám

Koho si ceníš v oddíle nejvíce?

Mičkinikwy za to, co dělal, Stopaře za to, co dělá a nováčků za to, co budou dělat. A ještě Wablatanagy za klubovnu.

Kdo tě v poslední době nějak překvapil?

Plamen, že se tak úspěšně chopil Vlků a Tarzan svou aktivitou

Brzy bude tábor – v čem bude letos jiný?

Každý tábor je jiný, také tento je plný překážek, které čekají na naše vyřešení

A poslední otázka na závěr – představ si, že jsem zlatá rybka – co si přeješ nejvíc?

Aby všichni lidé v sobě našli to nejlepší, co mají a žili tím.

Děkuji všem dotazovaným za spolupráci.
Mlčím

Něco na zamyšlení

Uč se ochotně od druhých a naslouchej pilně tam, kde se hovoří o moudrosti, lidském štěstí, světle, svobodě, ctnosti. Nevěř však nikomu slepě na potkání, neboť není všechna voda v mracích a najdou se všelijací mudrci.

Matthias Claudius

Tento citát je aktuální u všech lidí, zejména u nás v oddíle. Lépe by bylo, kdybychom nejen mluvili, ale i poslouchali...

Výchova je příklad a pak už jen láska.

Friedrich Frobel

Snad se tímto ve vedení řídíme – pokud ne, začneme...

Účelem vší výchovy je vychovávat ctnostné, rozumné a zdravé děti.

Georg Christoph Lichtenberg

A o, o, o, o tom to je...

Kdo nemyslí po svém, nemyslí vůbec.

Oscar Wilde

Nemám nic proti věděni, ale moudrost je mi milejší. Moudrost totiž nepramení ani tak z rozumu jako ze srdce.

Peter Rosegger

Hodně mluvíme o osvětlení a přejeme si více světla. Bože můj, nač nám ale bude všechno to světlo, když lidé nemají oči, nebo ti, kteří je mají, je schválně zavírají?

Georg Christoph Lichtenberg

Podívejte se pořádně okolo sebe. Třeba naleznete někoho, komu nejste lhostejní...a co může být krásnějšího ?

*Jsou hory, které musí člověk zdolat. Jinudy cesta nevede. Ludwig Thoma
Svatá pravda. Ale správněná duše vás přes ně pomůže převést...*

*Příroda dala člověku vůli, aby si sám pomohl, když ho nechá padnout třeba
v půli cesty. Friedrich Ho"rderlin*

*Žij tak, abys nemusel činy svého života tajit, ale abys ani netoužil vystavovat je
na odív.*

Lev Nikolajevič Tolstoj

At' je člověk kdekoli, vždy má prostor ke konání dobra.

Seneca

A proto konejte, konejte, konejte...dobra není nikdy dost.

*Není nikdo tak nepatrný, aby nebyl s to pomoci nejvznešenějšímu, a nikdo není
tak vznešený, aby pomoc nejnepatrnějšího nepotřeboval.*

Jonathan Swift

Dejte šanci míru.

J. Lennon

Jsi tím, o čem jsi přemýšlel a čím jsi sám sebe udělal.

Buddha

Sny máme proto, že bez nich bychom nesnesli pravdu.

Seneca

Jen život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.

A. Einstein

Jen člověk dokáže nemožné.

J. W. Goethe

Nic není tak ohroženo, jako naděje.

A. de Saint Exupéry

Správně vidíme jen srdcem. Co je důležité, je očím neviditelné.

A. de Saint Exupéry

Tak to je pro tentokrát všechno. Doufám, že jsem vám moc nezamotal hlavu a neznechutil klasiku. Snažte se těmito starými pravidly řídit a dělejte druhým lidem radost – uvidíte, že se vám stokrát vrátí...

MLčím za přispění knihy Slova jako slunce

Akce Selkirk

Pánové, minulý rok na podzim se uskutečnila akce Chameleon. O jejím průběhu jste jistě mnohé slyšeli a někteří z vás ji i zažili. Opět se nám blíží sezóna a proto vás upozorňuji na to, že je tu další akce pro starší. Chci jen upozornit, že oproti této akci byla akce Chameleon podnikem pro batolata (proto se také tak líbila).

Ale teď vážně. Jsem rád, že ti, kteří akci Chameleon prošli, chtějí nějakou další. Pokusím se je proto nezklamat a připravit opět něco zajímavého co vás prověří až do morku kostí a natáhne šlachy vašich schopností až k prasknutí, přitom všem vám zbude čas na užití si pár dní s kamarády v přírodě.

Zatím ještě nehodlám moc prozradit, jen uvedu, že akce se bude konat ve dnech 30. dubna (Pálení čarodějnic), 1. května (Svátek práce) a 2. května (neděle). To ovšem neznamená, že si každý z akce přinese popáleniny, bude přepracován a nevyspán...

No nebudu to zdržovat a přejdu rovnou na věc. Následující seznam se skládá z oněch šťastných, které to všechno čeká.

Gratuluji!!!

Samej velkej drsňák. A vy, co jste se pro nízký věk nekvalifikovali, tak nebrečte, příště to určitě vyjde.

Důležité upozornění: Akce je povinná. Jako omluvenku lze poslat pouze vlastní parte s vlastnoručním podpisem a notářským ověřením.

Rendy

Akce Selkirk

Sraz: v pátek 30. 4. 2004 v klubovně Trojky Shawnee

Konec akce: Neděle, ale neřeknu která

Operační prostor: Viz. přiložená mapa

Obtížnost: * * * *

S sebou: <ol style="list-style-type: none">1. Zelený oddílový batoh2. Karimatku nebo igelit3. Spací pytel4. Sekyrku5. Nůž6. Krabičku sirek7. Hodinky8. 1 000 g jídla9. 2 000 g pití10. 50 Kč na akci + 50 Kč pro vás11. Standardně vybavenou KPZ12. Do dvojice jeden mobilní telefon	<ol style="list-style-type: none">13. Oblečení pouze na sobě14. Občanský průkaz15. Slevu na vlak16. Pokud někdo bere nějaké prášky17. Šátek18. Tužku19. Čistý papír formátu A420. Oddílové tele21. Pláštěnku22. Libovolnou mapu23. Buzolu nebo kompas24. Baterku25. Náhradní ponožky
---	--

Upozornění: Nic víc a nic míň! Kdo bude mít tendenci brát si něco navíc, bude nemilosrdně odbaven!!! Uznány budou pouze životně nutné případy (a to ještě ne všechny). Neberte si kroj. **Vezměte si vlastní hlavu a do ní jeden mozek, navrch přibalte dvě uši, oči, pusu a nos!** Bez tohoto vybavení nebudete na akci vpuštěni.

Obecné podmínky: S výjimkou nutných případů (ohrožení zdraví a života) je zakázáno jakkoli kontaktovat veřejnost. Pokud si chcete akci užít, neporušujte pravidla i když vás nikdo nekontroluje. Kdo je lenoch, měl zůstat doma. Uvědomte si, že jakožto skauti by jste měli být morální elita tohoto národa.

Přiložená mapa určuje pravděpodobný prostor pro průběh akce. Pokud se však dostaneme mimo prostor, doufám že to nebude vadit.

Rendy

POČÁTKY MODERNÍ ČESKÉ STÁTNOSTI (3. část)

Úvod

Už jste měli možnost si v našem časopise přečíst o vzniku našeho novodobého státu. Dozvěděli jste se, co se dělo v prvních letech jeho existence a jak byli naši předkové nuceni bránit svou samostatnost. Naše republika se skládala z několika historických celků – Čech, Moravy, Slovenska, Podkarpatské Rusi a části Slezska. Je dobré si uvědomit, že největší z těchto zemí bylo Slovensko, pak Čechy, Morava, Podkarpatská Rus a nejmenší bylo Slezsko (většina Slezska totiž připadla Polsku).

S novým územím

Na podzim roku 1918 se pro připojení k ČSR vyslovila i většina Rusínů v emigraci i doma. Spojení s naší demokratickou republikou považovali za ideální pro odvrácení maďarizace z jedné strany, a bolševizace ze strany druhé. Na pokyn vítězných dohodových mocností vstoupila tedy čs. armáda v lednu 1919 do Užhorodu (hlavní město Podkarpatské Rusi), ale až do léta musela odrazet maďarské útoky.

V těžkém roce 1919 se vedly spory i o hraniční území s Polskem. Vojensky bylo obsazeno Těšinsko, ale konečné řešení přinesla až mezinárodní smírčí komise, která roku 1920 území rozdělila mezi oba státy. Naopak bez větších obtíží jsme získali od Německa Hlučinsko a na jihu od Rakouska část Vitorazska a Valticka. Situace mladé republiky však v mnohonárodnostní a náhle roztržité střední Evropě nebyla vůbec jednoduchá.

Paleta národů

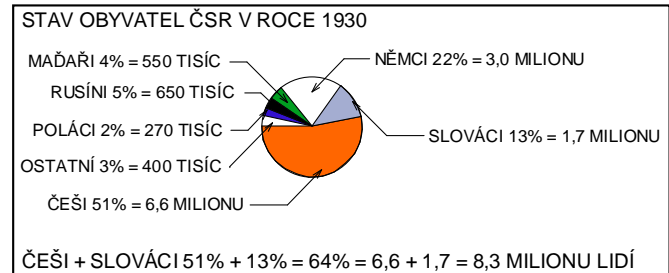
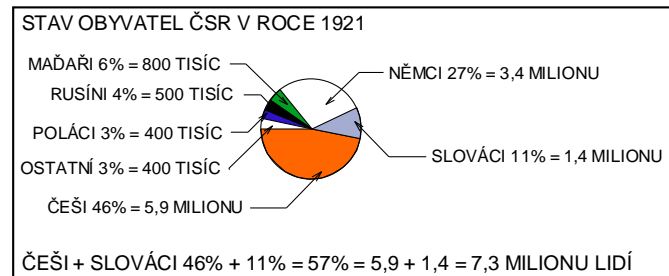
Už z předchozího líčení je zřejmé, že jedním z největších problémů mladého demokratického státu byla národnostní otázka. V nevelkém Československu vedle sebe žili nejen Češi a Slováci, ale také Němci a Maďaři (a ti byli v bývalém Rakousko-Uhersku privilegovanými národy), dále Rusíni (Ukrajinci), Rusové (včetně mnoha emigrantů po revoluci), Poláci, Rumuni, Židé, Jihoslované a také Romové – Cikáni (tehdy asi 50 tisíc).

Nejsilnějším národě ve státě byli Češi, druzí byli Němci, pak Slováci, Maďaři a Rusíni. Proto vznikla

teorie „čechoslovakismu“, tj. že Češi a Slováci jsou jeden národ. Spojení Čechů a Slováků nám dávalo ve státě většinu a nemusela se tak řešit otázka, proč nejsme Republika česko-německo-slovenská.

Opravdová demokracie

Pokojné soužití národů bylo zásluhou opravdové demokracie. Jejím základem bylo oddělení moci zákonodárné (parlament), výkonné (vláda) a soudní (soudy). Důležitý byl také svobodný tisk. O demokratickou republiku měl největší zásluhu T. G.

Masaryk. Do tváře republiky vryl demokratické zásady, i snahu o sociální spravedlnost.

Všechno samozřejmě nebylo ideální. Dědictvím války byl hlad a rozvrat hospodářství. Mnoho muselo být vybudováno z ničeho, mnoho stála obrana republiky.

Ještě v roce 1918 byly zrušeny všechny šlechtické výsady. Byla uzákoněna osmihodinová pracovní doba a uskutečnila se pozemková reforma. Uskutečnily se svobodné volby, na jejichž základě seděli v parlamentu nejen čeští, ale také němečtí, slovenští a maďarští poslanci.

Pod novou vlajkou

Republika vyrostla z trosek habsburské monarchie, musela v mnoha směrech začínat znovu a o starou tradici českého státu (přerušenu na 300 let a v případě Slovenska neexistující vůbec) se mohla opírat jen symbolicky. A tak kromě názvu – oficiálně zněl Republika československá – vzniká nová státní vlajka, znaky (velký, střední, malý), státní pečeť, hymna, ale také nové peníze (s jednotkami Kč – koruna a haléř) i nové poštovní známky. Ty se díky pohotovosti světově proslulého malíře Alfonse Muchy začaly užívat už koncem roku 1918.

Základním zákonem republiky byla ústava přijatá 29. února 1920. Zaručovala demokratická práva a vyhlášovala, že „lid je zdrojem veškeré moci“. Bylo v ní mimo jiné zakotveno právo svobodně zakládat spolky, sdružení i strany, shromažďovat se, vydávat noviny, časopisy i knihy, svobodně hlásat své názory, zacházet se svým majetkem a také vyznávat libovolné náboženství. Tohoto práva například využilo několik set tisíc věřících, vystoupilo z katolické církve a založilo novou – Československou církev husitskou, hlásící se k odkazu Mistra Jana Husa. Den jeho upálení byl prohlášen státním svátkem a to vše načas zkomplikovalo vztahy mezi ČSR a Vatikánem.

Nový stát, v jehož čele stál prezident, musel také vybudovat nová ministerstva, zahraniční zastupitelství – vyslanectví a konzuláty – vládní úřady a instituce. A na všechna místa bylo třeba získat a vychovat odborníky oddané vlasti.

I po roce 1918 se převážná většina obyvatel Československa hlásila k římskokatolické církvi. Velmi málo lidí bylo bez vyznání. Řeckokatolická církev měla nejvíce stoupenců na východním Slovensku a Podkarpatské Rusi, občané židovského vyznání žili především ve městech.

S rozmachem průmyslu rostla také automobilová doprava. V tehdejším Československu se jezdilo vlevo. Vpravo se začalo jezdit až po příchodu nacistů

Československá
církev husitská
525 000 lidí

Židovské vyznání
354 000 lidí

Českoobratská církev
234 000 lidí

Římskokatolická církev
10 383 000 lidí

Matka měst

To vše také podstatně změnilo tvář bývalé „hlavy

království" a nyní „matky měst" – Prahy. Nová funkce hlavního města suverénního státu ji v krátké době přeměnila z ospalého provinčního města v moderní evropské velkoměsto.

Po vzniku republiky dosavadní velká a samostatná předměstí – Smíchov, Vinohrady, Žižkov, Karlín a další přestala žárlivě hájit svou samostatnost a spěchala se spojit do Velké Prahy. Dosud nepoznaným tempem rostly moderní velké budovy úřadů, ministerstev, bank, pojišťoven, hotelů, obchodních domů, škol a vědeckých ústavů,

Vzhled Prahy v roce 1910 vlevo a vpravo v roce 1922. Za pouhých dvanáct let se město velmi rozrostlo.

V roce 1910 měla Praha asi 200 tisíc obyvatel, v roce 1922 už 600 tisíc obyvatel a v roce 1930 celkem 850 tisíc obyvatel. Prudký nárůst mezi lety 1910 a 1922 je způsoben zejména připojením výše zmíněných předměstí.

Netradiční mapa Prahy ukazuje jak město rostlo. Tmavá plocha uprostřed je Praha do roku 1784. Tento tvar dostala už za Karla IV. okolo roku 1350 a stejný tvar měla pak více jak čtyři sta let. V roce 1922 vznikla tzv. Velká Praha (hranice = tlustá čára). Vnější čára ukazuje dnešní hranice Prahy.

Dle knihy Kukátko ČSR 1918-1938 připravil Rendy

nemocnic a sociálních zařízení. Okolo staré zástavby vznikají moderní obytné čtvrti – nové části Vinohrad, Dejvice, Bubeneč. Plánuje se výstavba metra i mostu přes Nuselské údolí.

Pražský hrad jako symbol a sídlo hlavy státu se upravuje pro nastávající reprezentační úkoly a roku 1929 je dostavěna i katedrála sv. Víta.

Město se rychle rozrůstá.

Už v září 1920 odstartovalo z letiště ve Kbělich první letadlo, o 17 let později otevírá své dráhy letiště v Ruzyni. Ve Kbělich se rodí i roku 1923 rozhlasové vysílání. Z Barrandova se stává Mekka filmového umění i průmyslu. V Krči je vybudován komplex sociálních ústavů světové úrovně, Masarykovy domovy. I díky dobrovolné práci Sokolů vyrůstá na Strahově stadión, dějiště slavných sokolských sletů. Tento stadión je dodnes největší na světě, jeho kapacita je 200 tisíc diváků.

Pouhých 20 let stačí

Praze, aby se důstojně zařadila mezi nejpřednější evropská velkoměsta – starobytlou krásou i moderní výstavbou, živostí kulturního ruchu, nabízenými službami, komfortem, čistotou i pohostinností obyvatel.

Mýty: mise KAMIKADZE

„Počkejte,“ ozvalo se za vámi, když už jste se chystali na odchod. Otočili jste se. Kousek za vámi jste zahlédli belhajícího se druida s královským vojákem (mimochoodem, širším než delším). Ani nepočkal, až se ho zeptáte, co že to chce, a začal: „Dobyli Průsmyk, mnohem rychleji než jsme čekali! Teď tam jsou jen ruiny.“ Druid se otočil k vojákovi: „Kdy to bylo, kdy ho dobyli?“ Voják se začal ošívát: „Před pár hodinčkama.“ „Chci to vědět přesněji!“ obořil se na něj druid. „No, asi před třemi ... půldny,“ voják konečně přiznal. „Cóóóó?!?!?! a to mi říkáš až teď! Kde sis válel ty svoje šunky!?!“ „No, já to, já musel bojovat!“ A zkoušel vytáhnout svůj meč z pochvy. Tahal a tahal, až najednou rup a v ruce mu zůstal jen jílec. Z pochvy se vysypala rez. „Hupsí,“ upískl voják. „Že tys ho ani nevytáhl! No dobrá, tak aspoň řekni, jak dobyli Průsmyk!“ „No, no, já nevím, když vono tam bylo moc nepřátel.“ „Neštví mě, už tě mám dost! Řekni to, nebo z tebe udělám pět zelenejch trpajzlíků, a pěkně vošklivejch!“

„Jo, jo, už vím, slyšel jsem dvě rány na bránu a ona se sesypala.“ „Jo, a ty jistě taky! No necháme toho. Takže nějaké silné beranidlo. Tak se tedy na něj kouknem.“ A vytáhl z brašny křišťálovou kouli a chvíli se do ní díval. Poté kouli odložil zpátky do brašny a sdělil vám výsledek svého hledání: „Mohutná armáda postupuje rychle na západ k Dalarnu.“

Dalarn je poslední překážka, která je dělí od celkového zničení světa. Ale vy nedokážete zničit tak velkou armádu. Počkat, možná že jo. Pojdte za mnou,“ a zamířil směrem k lesu. Po chvíli jste došli k jeho lesní chýši. Druid do ní zaběhl, záhy z ní začaly létat nejrůznější věci, až po dlouhé chvíli vyválel na denní světlo, stíněné ševelicím listím, velkou moďre zářící kouli a připnul na ni nějakou šedou krabičku. „Tak, toto by mohlo stačit. Nebo že by ne...? Teď si odpočíte, do rána připravím ještě pár koulí.“

„Tak vstávat, mládenci, čeká vás dlouhá cesta.“ Tato slova vás vytrhla ze spánku. Ospale jste se posadili a rozhlíželi kolem. Před chýší stál druid a ještě před ním pět velkých koulí jako ta ze včerejška. „No tak, no tak, Nepřátelé vám utíkají,“ pobízel vás a poodešel na stezku do hloubi hvozdu. „Popadněte koule a pojdte. Vysvětlím vám plán.“

Rozmrzele jste teda vstali, pobrali pár vašich věcí, hodily na záda ty těžký koule a pomalu se šourali za druidem. Nakonec jste dorazili do starého stonehenge, kde se druid zastavil a začal vysvětlovat: „Vymyslel jsem plán, jak zničit celou armádu. Stačí, když těchto pět koulí donesete do středu jejich armády. Poté jen zmáčkněte červené tlačítko a vemte nohy na ramena. Koule se postarají o zbytek. To je vše.“

Protože Nepřátelé mají značný náskok, kousek cesty vám zkrátím Teleportem. Pak byste měli být schopni dopravit koule na místo určení dřív, než Nepřátelé dosáhnou Dalarnu.“ Poté šel za oltář, na němž ležel jeho meč. Meč uchopil a špičkou kreslil ve vzduchu kruh. A čím dál tím rychleji, až špička zanechávala modrou stopu. Nakonec se kruh z modré stopy dotvořil úplně a vznášel se ve vzduchu. „Honem, honem, projděte!“ volal vyčerpaný druid. Nedůvěřivě jste prostrčili ruku a ona zmizela. Funguje! Brzy jste do něj naskákali všichni a Teleport se zavřel. Druidovo tělo spadlo na zem se šipkami v zádech.

Cestovatel

Zdravověda

Zasažení bleskem

Účinek na organismus: Ztráta vědomí, zástava dechu, fibrilace (kmitání) srdečního svalu. Různě rozsáhlé hluboké popáleniny až zuhelnatění.

Při bezvědomí, zástavě dechu a nehmatném tepu zahajte okamžitě neodkladnou resuscitaci (umělé dýchání, nepřímá srdeční masáž). Nevšímejte si přitom místních poškození.

Zajistěte rychlou zdravotnickou pomoc.

První pomoc při utonutí

1. Vytáhněte tonoucího co nejrychleji z vody. Je-li to možné, zahajte umělé dýchání z plic do plic již během jeho dopravy na břeh (např. v loďce, na mělčině).

2. Na břehu položte postiženého na bok za pomoci kolen, která jsou podložena pod jeho ramenem. Hlava musí směřovat dolů. Jednou rukou mírně stlačujte žaludek mezi pupkem a hrudníkem. Potom vyčistěte dýchací cesty, ve kterých může být písek, bahno nebo zvratky. Neobracejte postiženého na břicho, netřeste s ním a nezvedejte ho ve snaze, aby mu vytekla voda z plic. Je to zbytečná ztráta času.

3. Dále jako při ostatních stavech vyžadujících neodkladnou resuscitaci.

Většina tonoucích je podchlazena. Snížení tělesné teploty snižuje nároky na kyslík a zvětšuje pravděpodobnost záchrany.

Dušení

Úderu mezi lopatky a stlačením nadbříšku můžete použít také u postiženého, který se dusí, např. po vdechnutí tuhého sousta při jídle, a je ještě při vědomí. Stojí-li nebo sedí, postupujte takto: Sevřete postiženého zezadu a palcovou stranou pěsti prudce stlačte jeho nadbříšek směrem nahoru. Nemáte-li úspěch, opakujte čtyřikrát.

Stlačení nadbříšku je obvykle méně účinné než úder mezi lopatky. Použijte ho nouzově až na druhém místě, pokud jste neuspěli s úderem mezi lopatky. Stlačení nadbříšku nepoužívejte u dětí.

Kanadské žertíky

Kanadské žertíky jsou v oddíle přísně zakázány.

Nikdy neděláme „stoličku“ – hrozí při ní těžký úraz tomu, koho povalíme přes nastavená záda komplice, klečícího za obětí na zemi.

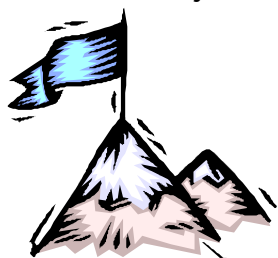
Zakázané jsou „snožky“ – ze stejných důvodů.

Pod naší úroveň je i vybařnout ze zálohy na nic netušícího člověka (aby se lekl).

Zakázaný je „žertík“, při němž do někoho na skále strčíme, jako kdybychom ho chtěli shodit dolů. I když ho přitom pevně držíme, způsobíme mu malý šok.

Nesnižujeme se ke kanadským žertíkům, které ničí věci.

Nestrašíme noční hlídky, nepřepadáváme jiné tábory.

Podle knihy Bud' připraven

Ječmen

Prostý a tvrdý život

Když porovnáváme životní podmínky, v jakých žili obyvatelé našich zemí v dobách vzniku skautského hnutí, s podmínkami současnými, dojdeme k závěru, že dnešní mládež vyrůstá v neskutěčném blahobytu. Zato je málo zvyklá na fyzickou práci, vozí se všude autem, chybí jí otužilost a je náchylnější k nemocem. O prevenci těchto negativních jevů se sice hodně mluví, ale málo se pro ni dělá. My sami se můžeme přičinit o to, abychom nežili konzumním způsobem života. Jestliže máme dosti silnou vůli můžeme se dát na nelehkou cestu tvrdého života. Na této cestě člověk přemáhá sám sebe, vlastní pohodlnost a pasivitu. Z knihy *Scouting for Boys* jsem vybral článek, který popisuje zkoušku dospělosti jednoho kmene:

„Mezi jihoafrickými kmeny obzvlášť vyniká kmen Zulů. Každý člen tohoto kmene byl dobrý bojovník a zvěd, protože se k tomu vycvičil již v mládí. Když byl chlapec tak starý, že se mohl stát bojovníkem, svlékli mu šaty a pomalovali ho bílou barvou po celém těle. Dostal štít, kterým se mohl chránit, a dále asagaj nebo krátký oštěp, aby mohl ulovit zvířata nebo se bránit před nepřáteli. Pak ho poslali samotného do buše. Jestliže ho kdokoliv spatřil v době, kdy na jeho těle dosud lpěla bílá barva, mohl ho pronásledovat a zabít. Barva se nedala smýt a trvalo asi měsíc než z těla postupně zmizela. A tak se chlapec celý měsíc skrýval v buši a živil se tak, jak dovedl. Musel umět sledovat jelení stopy a přiblížit se ke zvířeti tak blízko, aby je mohl zasáhnout oštěpem a získal potravu i kůži na oděv. Rozdělovat oheň třením dvou hůlek, aby měl na čem připravovat jídlo. A musel přitom dávat pozor, aby z jeho ohniště nestoupalo příliš mnoho dýmu, který by mohl upoutat pozornost zvěďů, po něm pátrajících. Musel být schopen uběhnout dlouhé vzdálenosti, šplhat na stromy, přeplavat řeky, aby unikl pronásledovatelům. Musel být statečný a čelit lvům i jiným dravým zvířatům, která ho napadla. Musel vědět, které rostliny jsou jedlé a které jedovaté. Musel si na skrytém místě postavit přístřešek, aby měl kde přespávat. Musel dávat dobrý pozor, aby za sebou nikde nezanechával žádné stopy, které by za ním mohly zavést válečníky. Tak žil celý měsíc, někdy za spalujícího žáru, jindy v chladu a dešti. Když z něho barva nakonec zmizela, mohl se vrátit do své vesnice. Tam ho radostně přivítali a dovolili mu, aby zaujal místo mezi bojovníky kmene. Dokázal, že se o sebe umí postarat...“

Byla to krutá zkouška, ale ukazuje nám, jak tito divoši chápali, že se z chlapců nesmějí stát zbabělí lenoši, kteří se dovedou jen dívat jak druzí pracují.

Jedním způsobem jak bojovat proti vlastní pohodlnosti. V jednom nejmenovaném roverském kmene vznikl zajímavý spolek, který se rozhodl, že každý třináctý den v měsíci zamění měkké lůžko za tvrdou podlahu, budou od rána do večera držet hladovku a mluvení omezí na minimum. Toto jim vydrželo několik let, díky vědomí, že v tom nejsou sami.

Já bych chtěl takový spolek založit i v našem oddíle. Pouze bych pozměnil pravidla hry. Všechna tato pravidla se vztahují ke třináctému dni měsíce:

1. **vyspěte se na zemi**
2. **každé ráno alespoň deset minut cvičte**
3. **každé ráno se alespoň půl minuty sprchujte studenou vodou**
4. **během dne nejezte (v případě, že máte školní obědy, nejezte mezi nimi)**
5. **omezte mluvení na minimum**
6. **uběhněte 2 km**

Zájemci o tento spolek se přihlaste u Tarzana. Spolu můžeme upravit pravidla hry.

Tarzan

Stavění iglú

Postavte na výpravě sněžnou chýši. Eskymáci ji budovali ze sněhových kvádrů, v polárních končinách bývá suchý sníh upěchovaný vichřicemi, kvádry z něho vyříznuté jsou lehké a slouží jako dobrá tepelná izolace. V našich krajích se tak soudržný sníh najde jen občas v horách, proto musíme užít jinou pracovní techniku. Zvolte jeden ze dvou možných postupů.

Při prvním navrhnete velkou hromadu sněhu, vyhrabete vstupní tunel a obytný prostor. Druhá metoda je pracnější, zato se výsledek podobá skutečnému eskymáckému iglú. Mírně zvlhly sníh (z jakého se dobře mačkají koule) pěchujete do laťkové bedničky. Z hotových kvádrů stavíte kruhovou zeď. Každou další řadu kvádrů posunete trochu ke středu, aby se sněžná kupole uzavřela asi půldruhého metru nad zemí. Vnitřní stěny zaoblíme, uhladíme, spáry mezi kvádry zaplníme sněhem. Nemáte vhodnou bedničku? Dělejte ze sněhu koule, jako kdybyste chtěli postavit sněhuláka, a seřezávejte je do tvaru větších kvádrů.

V iglú se dá přečkat i mrazivá zimní noc. Musíte se však dobře připravit. Především potřebujete teplý spací pytel a dobrou izolaci od země, buď nafukovací matraci, nebo tlustou vrstvu smrkových větvíček. Ve sněné chýši stoupne teplota nad nulu, i když je venku fujavice. Když se vám podaří dokonale ucpat vstupní tunýlek, musíte prorazit ve střeše větrací otvor. To je důležité, jinak byste brzy vydýchali kyslík a hrozilo by vám nebezpečí zadušení.

Nocování v iglú

Když jsme byli o jarních prázdninách na horách v Ostružné s rodiči, postavili jsme si iglú. Na stavění se podílel Tarzan, Netopýr a Běďa. Našli jsme velkou nahrnutou hromadu sněhu a začali kutat a hrabat. Čtyři dny o nás rodiče skoro nevěděli a ani na lyže jsme pomalu neměli čas. Naše iglú mělo pět vchodů, jednu chodbu, dvě místnosti a uprostřed největší místnosti jsme udělali opěrný sloup. Čtvrtý den, když iglú bylo dokončeno, přemluvili jsme rodiče, abychom mohli v této mohutné stavbě přespát. Dostali jsme svolení a tak začali přípravu k zimnímu spánku. Nejprve jsme zasypali čtyři vchody a jeden do půlky. Na zem jsme položili igelity, na ně karimatky a zapálili

j jsme svíčky, aby se místnost trochu trochu vytopila. Nakonec jsme zalezli do spacáků a usnuli. Ráno jsme se probudili do krásného a slunečného dne. Tak Tarzan, Netopýr a Běďa, nezmrzlí a šťastní, že mohli nocovat v této sněhové stavbě, jeli domů.

Víte, že...

Medicína našich předků:

- Anglosasové (Angličané a Němci) měli svůj originální lék na plešatost. Do pokožky hlavy se vetřel popel spálených včel a pak se jen čekalo na to, až vlasy opět začnou růst (doporučuji používat raději moderní metody léčby).
- ve Velké Británii měli i jiné rady jak pomoci chorým. Oteklé oční víčko se léčilo tak, že se prostě vyřízlo (nutno dodat, že chudák pacient většinou dlouho nepřežil); šílenství se léčilo mláčením bičem a koňské nemoci velice složitou procedurou – do zad, končetin a čela se vyřízlo znamení kříže, propíchl se levé ucho a poté byl kůň zbit dřevěnou holí (toto opravdu nezkoušejte, mohl by vás žalovat nějaký ochránce přírody za týrání zvířat).
- egyptský lék na slepotu – rozmíchejte prasečí oko, přidejte červený okr a med a směs nalijte pacientovi do ucha. Egypťané rádi používali k léčení magii. Pokud vás bolí břicho, vypijte starodávný lék a odříkejte toto zaříkávadlo: „Přijď, ty jenž vyženeš zlé věci z mého břicha a z mých údů. Kdo tento lék vypije, vyléčí se, stejně jako se vyléčili bohové na nebesích.“ (Jako lék doporučuji použít prášek proti bolesti.)

- Keltové vymysleli jistě velice pohodlný (s účinností už to bude horší) způsob napředcházení nemocem – strčíte si oba prostředníky do úst a roztáhnete je. Dále si navrtávali lebky, aby jim lebka netlačila na mozek (nechápu proč to dělali, když podle této metody to vypadá, že stejně žádný neměli).
- léčba nachlazeného dítěte po Aztécku – sesbírejte do sklenice trochu ranní rosy, položte dítě na postel, zakloňte mu hlavu dozadu, do každé nosní dírky mu kápněte jednu kapku rosy a odříkejte modlitbu: „Ó, Quetzalcoatlé, vyžeň z hlavy tohoto dítěte zlé duchy, aby mu bylo zase dobře. Aztékové jsou autory jedné z nejnezdравějších léčebných metod v dějinách, aby předešli nemocem, pohrřbivali všechny příbuzné pod podlahu svého domu (ministerstvo zdravotnictví varuje – žití mezi mrtvolami, pokud sami nejste mrtvola, způsobuje vážná onemocnění)
- v době kamenné bylo všude kupodivu mnoho léčitelů.

Přehled několika nemocí a léků na ně:

bolest hlavy – vyvrtejte si díru do lebky, čímž z ní vyženete zlé duchy (pokud nemáte v úmyslu zemřít, vezměte si Paralen)

spalničky – prolezte děravým balvanem (tato metoda působí i na černý kašel či neštovice)

bolest zubů – přiložte na ně květy proskurníku (některé starodávné bylinné léčby se používají dodnes)

bolest zad – nechte si modře potetovat bolící části zad (léčba vám možná způsobí větší bolesti než je bolest samotná)

Mauglí

Hodnocení ankety

V minulých dnech se vám do rukou dostala anketa k Březové kůře. Jejím smyslem bylo zjistit, jak se vám časopis líbí, co vám na něm vadí, které články čtete, které ne a podobně. Takže vyhodnocení se v následující tabulce. Průměrná známka je ze všech odevzdaných hlasů. Počet hlasů znamená, kolik lidí se k rubrice vyjádřilo – někteří zaškrtnli např. že onu rubriku nečtou, nebo ji nehodnotili vůbec, což je prakticky totéž.

Vrátilo se mi 18 vyplněných lístků, což je celkem reprezentativní vzorek oddílu.

HODNOCENÁ RUBRIKA	AUTOR	HODNOCENÍ (PRŮM. ZNÁMKA)	POČET HLASŮ
ÚVODEM	RENDY	1,38	13
SLOVO DEGANDAWIDY	STOPAŘ	1,75	16
BODOVÁNÍ (NAŽKA)	RAKŠA	1,66	18
BODOVÉ MENU	STOPAŘ	1,76	17
HODNOCENÍ BODOVÁNÍ	STOPAŘ	1,86	14
ZÁPISY Z ODDÍLOVÝCH AKCÍ (SNĚM, BAZÉN, VÝPRAVY)		1,40	15
DRUŽINOVÉ STRÁNKY SOV	MICHAL	3,00	18
DRUŽINOVÉ STRÁNKY VLKŮ		2,67	15
DRUŽ. STRÁNKY KÁŇAT	MAUGLI	1,66	18
CO SE DĚJE VE VEDENÍ	STOPAŘ	1,93	15
MÝTY (ETAPOVKA)	CESTÁK	2,06	16
DETEKTIVKA	MÍČK.	1,53	17
FOTOSTRANY	RENDY	1,53	17
VÍTE, ŽE...	MAUGLÍ	1,72	18
VELKÁ FOTOSOUTĚŽ	STOPAŘ	1,41	17
VZPOMÍNKA	MÍČK.	1,88	17
O ODDÍLE (SLAVNÉ TRINÁCTKY, TEKUMSEHŮV ŠTÍT)	MÍČK.	1,78	18
POČÁTKY ČESKÉ STÁTNOSTI	RENDY	2,00	18
ŠAVANSKÁ DRUŽINOVÁ LIGA	MICHAL	2,38	16
ZÁPISY Z NEPOVIN. AKCÍ (SBĚRATELÉ, PÁTEČNÍ AKT.)	DR+TAR	1,71	17
HLAVOLAMY PRO ROZVOJ MYŠLENÍ	JEČMEN	1,94	16
OSMISMĚRKY	CESTÁK	1,94	16
NEUVĚŘITELNÉ, ALE SKUTEČNÉ	RJB	1,35	17
MULTIKUŠT	KŘEČEK	2,27	15
STRÁNKA ZÁBAVY	KŘEČEK	1,47	17

Nejvíce vám v BK chybí více zábavy a také z aktuální činnosti kmene. Mnoha lidem vadí, že BK není „secvaknutá“. Něco se pokusíme vymyslet.

Mnoha lidem se líbí Stránka zábavy a také celkový vzhled našeho časopisu.

Trochu mě ale mrzí neobjektivnost ankety ze strany některých z družiny Káňat. Jak si lze vysvětlit, že většina Káňat ohodnotila stránky Vlků i Sov známku čtyři nebo pět, zatímco své vlastní jedničkou? Doporučuji Mauglímu, aby příští družinovou stránku zadal někomu z těchto chytráků, a pak ji vedení oddílu zhodnotí.

Takovéto chování se mi nelíbí. Celá anketa je pak zkreslená a Sovy i Vlci jsou vlastně poškození. Proto se domnívám, že známka hodnocení družinových stránek Sov a Vlků neodpovídá skutečnosti. Skutečně je stránka Sov nebo Vlků tak hrozná???

Rendy

Nějaké češtinářské hlavolamy

Pokud chcete získat peníze do etapovky splňte následující úkoly (vaše výsledky pište na nástěnku VÍKŮ):

1. Doplňte slova tak aby měla 3 písmena a prostřední musí být **o**, např.: lod'

Dostanete 1zl za slovo

2. Napište slova začínající na **k** tak aby jste měli každé slovo o 1 písmenko delší:
např.: K

Ke
Kůň
Atd.

Individuální hodnocení (geometrická řada)

3. Vyjmenujte všech 12 bobříků z knihy Hoši od Bobří řeky:

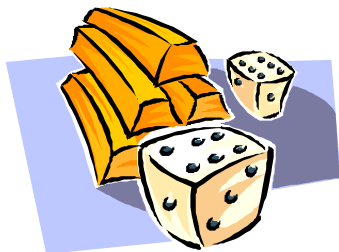
Za každého bobříka 1zl

4. Udělte co největší řetěz ze slov které začínají a končí na písmenko **k**.

Dostanete 1zl za slovo

Netopýr

Hra pro Robinzony – Hvězda

Máte doma karty o 52 listech? Pokud jsou v sadě i žolíky, dej je stranou, ty nepotřebuješ. Zbývajících 52 karet důkladně zamíchej a pak začni otáčet jednu kartu za druhou lícem (obrázkem) vzhůru a pokládej je před sebe na stůl. Když se objeví některé eso, dej ho vedle hromádky odložených listů. Srdcové eso na sever od ní, kárové na východ, pikové na jih, křížové na západ. Na tato esa smíš položit dvojky, hned jak je otočíš z balíčku lícem vzhůru. Na dvojky později dáš i trojky, na trojky čtyřky – a tak postupně dál, až pyramidu uzavřou králové. Smíš na sebe pokládat jen karty se

stejným symbolem, na srdcové eso (které tu zastupuje jedničku) pouze srdcovou dvojku, na křížovou pětku jen křížovou šestku, na kárového kluka jen károvou dámu atp. Když otočíš poslední kartu z balíčku, vezmi všechny listy dříve odložené na střední hromádku, obrať je rubem vzhůru a získáš tak nový balíček. Z něho pak odebíráš kartu za kartou, otáčíš je lícem vzhůru a umísťuješ buď na zvolna rostoucí pyramidu (S,V,J,Z), nebo na odkládací hromádku uprostřed (když se nehodí na pyramidu).

Později otočíš hromádku odložených karet ještě jednou a začneš ji rozebírat potřetí a naposledy, a když odložíš poslední list, hra končí. Jestliže se ti podaří umístit všechny karty do pyramid, na esa, vítězíš. Když musíš i ve třetím kole některé karty znovu odložit na střední hromádku, končí partie tvou porážkou.

Připravil: Ječmen

Dokážeš to?

Důkaz rychlosti

Zajdi někam k rybníku nebo řece, nasbírej si šest kamínků velkých asi jako lískový ořech, dej pět z nich do levé dlaně, šestý nech v pravé ruce (leváci naopak). Pak šestý kamínek vyhoď co nejvýše nad vodní hladinu, hned nato si vezmi z levé dlaně pátý kamínek a také ho vyhoď do výšky, totéž opakuji postupně s kamínkem čtvrtým, třetím, druhým a prvním. Pokus se vyhodit všech šest kamínků než kterýkoliv z nich spadne do vody. Počet kamínků můžeš zvyšovat.

Sežeň si ráfek z kola, který už nemá dráty a nahrazuje vlastně obruč (můžeš použít i obruč). Na rovném trávníku ráfek rozkutálej, pak se za ním rozběhni a proskoč jím tak hbitě, aby se nezrazil o tvoje tělo a koulel se ještě aspoň metr. Musíš se do něho vrhnout s rovně nataženýma rukama a hlavou napřed.

Nasbírej si na hromadě stavebního písku nebo v říční náplavce 5 kamínků velkých asi jako lískový oříšek. Čtyři kamínky polož na zem tak, aby mezi nimi byla aspoň třicentimetrová mezírka. Pak si k těmto kamínkům dřepni, pátý vyhoď do vzduchu (jakkoli vysoko) a než ho opět chytíš do dlaně, musíš stejnou rukou shrábnout všechny čtyři kamínky ze země. Úspěšně splníš tuto zkoušku tehdy, když máš všech pět oblázků pohromadě v jedné dlaní.

Důkaz dobré orientace

Schopnost rychle a správně se orientovat v prostoru je vlastnost často přehlížená, u sportovců však velmi důležitá. A nejen u nich. Vyznač na louce nebo na hřišti startovní čáru. Odměř od ní deset metrů a v té vzdálenosti zapichni do země metrový prut nebo tyč. Pak se vrať na start, zavři oči (nebo si je raději převaž šátkem) a vydej se poslepu k cílovému prutu. A nemávej rukama kolem sebe, prut musíš porazit tělem.

Důkaz dobré nervosvalové souhry

Proveď třikrát za sebou tyto cviky: Vzpaž-upaž-předpaž-připaž. Zkus to nejdříve oběma rukama současně, ale neznáš dosud jednu podmínku. A ta promění primitivní cvičení v test, který dá zabrat i zkušenému rekordmanovi. Sestavu těchto čtyř prostých cviků máš provádět tak, že začneš cvičit pravou paží a levá bude stejné cviky opakovat se zpožděním o jednu dobu. Při cvičení tedy postupuj takhle:

1. Pravá vzpaží-levá zůstane v připažení.
2. Pravá upaží-levá současně vzpaží.
3. Pravá předpaží-levá současně s ní upaží.
4. Pravá připaží-levá předpaží.

Dále postupuješ jako v prvním kole. Cvičení musíš provádět přesně a plynule, obě paže se pohybují a zastavují současně. Právě v tom je kámen úrazu.

Velká fotosoutěž

Velmi těžké asi bylo únorové kolo, protože Mlčima poznal jen Plamínek s Netopýrem. Proto je v tuto chvíli v čele fotosoutěže bratrská dvojice Plamen-Cesták se dvěma správnými odpověďmi.

Abychom dodrželi tradici, po lehčím kole přijde zase něco těžšího. Odpovědět musíte opět do konce dubna. Napovědět můžu jen to, že světlé vlásy dítěte už dávno ztmavly:

Degandawida Stopař

Stránka zábavy

Doktorské:

Porodnice, nemluvnata leží na vozičku připravená k rozvozu ke krmení. I přichází sestřička s kladívkem, počítá: 'Jedna, dvě, tři, čtyři, pět ...' a pic nebožátko po hlavě. Zahlédne to pan primář a volá zděšeně: 'Proboha, sestro Ino, co to děláte?!' 'Coby,' na to zdravotnice, 'i příští generace budou potřebovat policajty.'

'Pane doktore, pane doktore, právě jsem spolknul ovci.' 'A jak vám je?' 'Zle - ééé.' V jednom blázinci se zas ráno ptá doktor: 'Pane Kudláček, jak se dneska cítíte?' 'Já nejsem žádný Kudláček, já jsem Napoleon!' 'Ale ale, a kdo vám to řekl?' 'Bůh mi to řekl!' A z vedlejšího pokoje se ozve: 'To není pravda, nic takového jsem neřekl!'

Student si v kanceláři stěžuje na hrozný podmínky: 'Tak co vám teda vadí?' 'No, za prvý myši.' 'Myši?! To není možný!' 'Tak se pojdte podívat!' Přijdou do pokoje, student začne rozhazovat drobky, začnou se sbíhat myši, mezi nimi jedna ryba a drobky sežerou. 'No dobře, ale co ta ryba?' 'Takže to by byly ty myši, teď druhá věc - vlhkost.'

MIX:

'Jean, prší venku?' 'Ano pane.' 'Tak jdi vyvenčit rybičky!'

Hraběnka přišla do vojenského lazaretu, který finančně podporuje, a ptá se jednoho pacienta: 'Jak jste se zranil?' 'Šrapnelem ...' 'Och, vybuchl a zasáhl vás?' 'Ne. V noci se připlazil a uštknul mě!!!'

Mobilní telefon do záplavové zóny

Černý humor:

Upozornění na horách: 'Je-li tato tabulka pod sněhem, hrozí nebezpečí lavin.'

- Sedm divů bývalého socialismu:
1. Všichni pracujeme.
 2. Přesto, že všichni pracujeme, nikdo nic nedělá.
 3. Přesto, že nikdo nic nedělá, plán se plní.
 4. Přesto, že se plán plní, není nic k sehnání.
 5. Přesto, že není nic k sehnání, každý všechno má.
 6. Přesto, že každý všechno má, všude se krade.
 7. Přesto, že se všude krade, nikomu a nikde nic nechybí.

Vtip měsíce:

Je to černé a klepe to na dveře, co je to? Naše růžová budoucnost ...

Autor: **JÁ** osobně

Obsah čísla 160/15. ročník, které vyšlo 9. 4. 2004:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Co se děje v oddíle? – str. 3	Stopař
Ø Slovo Degandawidy – str. 4	Stopař
Ø Bodování Shawnee březen 2004 – str. 5	Rakša
Ø Bodové menu v dubnu – str. 6	Stopař
Ø Výprava na Rozhlednu Hvězda – str. 7	Plamínek
Ø Víkend v Jeseníku – str. 8	Stopař
Ø Hejbní kostrou – str. 10	WABLATANAGA
Ø Zahajovačka 2. 4. 2004 – str. 11	Stopař
Ø Brigáda na klubovně 3. 4. 2004 – str. 11	Stopař
Ø Páteční aktivity str. 12	Tarzan
Ø Káňata – str. 13	Mauglí
Ø Rod Viků – str. 14	Plamínek
Ø Úklid klubovny – str. 14	Netopýr
Ø Zákoník – str. 15	MIČKINIKWA
Ø Roucha – str. 16	MIČKINIKWA
Ø Rozhovor – str. 18	MIčím
Ø Něco na zamyšlení – str. 19	MIčím
Ø Akce Selkirk – str. 21	Rendy
Ø Šlechtické tituly v kmeni SHAWNEE – str. 23	MIČKINIKWA
Ø Vzpomínka – str. 24	MIČKINIKWA
Ø Počátky moderní české státnosti – str. 25	Rendy
Ø Mýty: Mise KAMIKADZE – str. 28	Cestovatel
Ø Zdravověda – str. 29	Ječmínek
Ø Prostý a tvrdý život – str. 30	Tarzan
Ø Stavění iglú – str. 31	Běďa
Ø Víte, že... - str. 32	Mauglí
Ø Sběratelství – str. 33	MIČKINIKWA
Ø Anketa k Březové kůře – str. 34	Rendy
Ø Nějaké češtinářské hlavolamy – str. 35	Netopýr
Ø Hra pro Robinzony – Hvězda – str. 35	Ječmínek
Ø Dokážeš to? – str. 36	Ječmínek
Ø Hlavolamy pro rozvoj kritického myšlení – str. 37	Ječmínek
Ø Velká fotosoutěž – str. 38	Stopař
Ø Stránka zábavy – str. 39	Křeček

Příští redakční rada se koná:	V neděli 17. dubna v 18.00
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 2. května
Příští číslo vyjde:	V pátek 7. května 2004

Březová kůra – časopis skautského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh
číslo 160, náklad 35 výtisků – vyšlo duben 2004
redakce: Petr Fornůšek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317
Vladimír Pacholík, Zábřeh, MOBIL 605 301 871, NEMOBIL zrušen
trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, vladimir.pacholik@seznam.cz
grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh
Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!